Kommittémotion SD109

SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2402

av Aron Emilsson m.fl. (SD)

Stöd till utsatta grupper

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör visa sitt tydliga stöd för kristna utsatta för våld, förföljelse och förtryck världen över och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att FN och EU bör ställa tydliga krav på regeringar att garantera kristnas säkerhet i länder där kristna är utsatta för våld, förföljelse och förtryck, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa de uppmaningar till våldsanvändning gentemot kristna som förekommer världen över och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inom ramen för FN och EU verka för fortsatt skarp kritik mot hädelselagar mot kristna som förekommer världen över och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inom ramen för FN och EU verka för att grundläggande mänskliga fri- och rättigheter garanteras för kristna och andra minoriteter världen över och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen i ett internationellt sammanhang bör intensifiera sina insatser och verka för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade som en följd av konflikterna i Syrien och Irak och tillkännager detta för regeringen.

7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uttrycka sitt tydliga stöd för de kristna minoriteterna i Irak och Syrien genom humanitära insatser och aktiv diplomati och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta åtgärder för att de uråldriga skyddsvärda kulturer som speglar det kyrkohistoriska och kristna arvet tryggas och värnas långsiktigt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta initiativ till att främja kvinnors och flickors rättigheter globalt och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta avstånd från totalitära staters kvinnoförtryck och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om islamistiska diktaturers kvinnoförtryck och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att använda tillgängliga diplomatiska verktyg för att främja kvinnors rättigheter i totalitära kvinnoförtryckande stater och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att dra in biståndet till den palestinska myndigheten för att främja kvinnors rättigheter i Mellanöstern och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att med tillgängliga diplomatiska medel uppmärksamma och verka för kvinnors och flickors rätt till utbildning och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att med tillgängliga diplomatiska medel motverka och uppmärksamma könsstympning och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillsättandet av en parlamentarisk kommitté som utreder principerna bakom erkännanden av folkmord och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kristnas utsatthet

Situationen för kristna runt om i världen är på många håll mycket svår och på flera håll har det under senare tid förvärrats vilket gjort dem till världens mest förföljda grupp. Det är enligt vår mening värt att särskilt uppmärksamma det förtryck som kristna är utsatta för i olika delar av världen, inte minst för att deras perspektiv ofta tenderar att glömmas bort och den religiösa förföljelsen internationellt träffar denna grupp särskilt hårt. Det judisk-kristna arvet är vidare grunden för den västerländska majoritetskulturen, på vilken Sveriges historia och identitet i mångt och mycket också vilar, varför vi har ett syskonskap och särskilt ansvar att uppmärksamma och motverka förföljelsen.

Egypten

Efter den så kallade arabiska våren valde många svenska medier tillsammans med flera debattörer och politiker att hylla revolutionärerna i norra Afrika och Mellanöstern. I Egypten, som till stor del skonades från ett regelrätt inbördeskrig, hölls det till slut demokratiska val och det tidigare förbjudna Muslimska brödraskapet tog med ytterst liten marginal över makten i landet. Brödraskapets vinst skulle komma att innebära stora förändringar för Egyptens folk. Idag vet vi att det resulterade i att brödraskapets ledare Mohammed Mursi likt sin företrädare tvingades bort från presidentposten.

Vad få är medvetna om är vad som hänt minoritetsfolk som de kristna kopterna under tiden. Spänningen mellan muslimer och kopter har under en längre tid funnits och i samband med instabiliteten blivit allt starkare. Läget har blivit alltmer osäkert för ursprungsbefolkningen kopterna, som idag endast utgör ungefär tio procent av befolkningen. Kopterna är en kristen minoritet, som länge varit utsatt för förtryck och attacker, vilket blivit extra påtagligt efter att de uttryckt sitt stöd till militären som avsatte islamistregimen. Förutom att kopterna har utsatts för våld och till och med mord har ett stort antal kyrkor och affärer attackerats, plundrats eller satts i brand.

Vi kunde i samband med arabiska våren höra talas om Mursi-anhängare som med knivar och påkar stormar kyrkor, vilket skapade en massflykt av kopter till andra länder.

Brödraskapets företrädare skyllde snabbt attackerna mot kopter på den tidigare regimen under Hosni Mubarak och polisen, snarare än sina anhängare, samtidigt som omvärlden tyst såg på. Med tanke på vad som tidigare hänt den judiska minoriteten i landet bör det vara lätt att förstå allvaret för ursprungsbefolkningen. Det fanns nämligen bara för ungefär hundra år sedan över 55 000 judar i Egypten och idag återstår bara ett fåtal. Att den egna ursprungsbefolkningen tvingas fly från sitt eget land är minst sagt skamligt. När brödraskapet till slut tvingades från makten var det därför inte konstigt att många kände hopp om en rejäl förändring, men tyvärr är gruppen fortsatt hårt utsatt.

Efter Muslimska brödraskapets president Mohammed Mursis fall har Egyptens kopter på nytt blivit utsedda till syndabockar. Det har även förekommit att islamister öppet uppmanat till våld mot kristna.

Värst utsatt är dock provinsen Minya, vilken antagligen också har störst andel kristna procentuellt räknat. Ungefär samtidigt som prästen i Sinai mördades, brände en folkmassa ner en byggarbetsplats och ytterligare fyra hus tillhörande en kristen familj på grund av misstankar om att de höll på att bygga en kyrka. Samtidigt sköts en präst till döds i norra Sinai, varefter Islamiska staten tog på sig ansvaret för attacken med motiveringen att prästen bekämpande islam.

I och med Islamiska statens framgångar i Egyptens grannländer har även säkerheten för landets migrantarbetare förvärrats avsevärt. Den 12 februari 2015 släppte Islamiska staten chockerande bilder på en masshalshuggning av 21 egyptiska kopter i Libyen. I december 2016 dödades 29 kopter i ett sprängdåd utfört av jihadistiska självmordsbombare nära den koptiska Markuskatedralen i Kairo och i april 2017 dödades 45 kopter vid ett attentat som Islamiska staten tog på sig mot två kyrkor på palmsöndagen i Tanta och Alexandria. Så sent som i maj 2017 dödades minst 28 kopter efter en

skottlossning mot en buss i Minyaprovinsen.

De grova attackerna sker inte bara på eller nära Sinaihalvön, där Islamiska staten har varit starkt närvarande, utan sker runt om i hela Egypten och exemplen är många. Regeringen kan inte i detta läge vara passiva utan bör visa sitt tydliga stöd för kristna kopter i Egypten och verka för att FN och EU ställer tydliga krav på Egyptens regering att garantera kristnas säkerhet och rättigheter samt stoppa de uppmaningar till vålds användning gentemot kristna som finns runt om i landet.

Pakistan

Pakistans strikta hädelselagar slår särskilt hårt mot kristna. Under det senaste decenniet har det rapporterats om bland annat en elvaårig flicka, Rifta Masih, i Pakistan som fängslades och anklagades för hädelse. Flickan, som har Downs syndrom, påstås ha bränt upp sidor ur Koranen. Detta orsakade stor uppståndelse och ledde till att hundra tals kristna fick fly från byn där flickan bodde. Fallet ledde till att FN kritiserade landets hårda hädelselagar, vilket i sin tur kan ha påverkat att personen som antagligen fabricerat de brända sidorna ur Koranen blev gripen. Han blev dock inte fälld och fallet är nu nedlagt.

Kristna kyrkor och samhällen har utsatts för frekventa attacker och övergrepp i Pakistan. Bombattackerna av två kyrkor i Youhanabad, Lahore, resulterade i 14 döda och 75 skadade. Bombattacken av en kyrka i staden Quetta i december 2017 resulterade i minst nio döda och många fler skadade. Dessa attacker är bara några få i raden av attacker mot kristna kyrkor och samhällen i landet.

Det har också rapporterats om fall av kidnappningar, tvångskonverteringar och våldtäkter riktade mot kristna kvinnor och flickor. Dessa fruktansvärda händelser har skapat en känsla av rädsla och osäkerhet bland den kristna minoriteten i Pakistan. Så sent som i augusti 2023 angrep ett hundratal personer ur den muslimska majoritets befolkningen ett flertal kyrkor och bostäder i ett område med primärt kristna, detta i staden Faisalabad. När både hem, ägodelar och kyrkor sattes i brand och vandaliserades tvingades många fly. Kritik har också väckts mot passivitet inom myndighetsväsendet.

Mot denna bakgrund anser Sverigedemokraterna att det är av vikt att Sverige visar sitt tydliga stöd för utsatta kristna i Pakistan samt inom ramen för FN och EU verkar för en fortsatt skarp kritik mot landets hädelselagar samt våldet emot kristna och att trygghet och säkerhet upprättas inte minst för de religiösa minoriteterna.

Nigeria

Under de senaste åren har Nigeria upplevt en ökande våldsvåg riktad mot kristna

samhällen och församlingar runt om i landet. Dessa attacker har skapat en oroande och farlig situation för landets kristna minoritet. I Nigeria har ett antal attacker mot kristna och muslimer, som inte vill acceptera sharia, utförts av den islamistiska gruppen Boko Haram, som numera är en del av Islamiska staten. Enligt uppgifter från organisationen Open Doors har dessa attacker krävt åtskilliga dödsoffer i Nigeria. I vissa delstater har det tagits beslut som lett till att kristna blivit utsatta för begränsningar i skolorna, hotade att kidnappas, blivit utsatta för tvångsäktenskap, nekade anställning, rent vatten och hälsovård.

Det är förenat med risker att konvertera till kristendom och farligt för kyrkor att ta emot nyomvända. I augusti 2019 attackerades en metodistkyrka i Anambra State av en beväpnad man, vilket resulterade i flera dödsfall och flera skadade. I januari 2020 attackerades ett universitet i Kaduna State av en beväpnad grupp där kristna studenter kidnappades. I maj 2021 attackerades en kyrka i Benue State av en beväpnad grupp, vilket resulterade i dödsfall och skador bland församlingsmedlemmarna. Under perioden 2020–2021 kidnappades flera präster och medlemmar i kristna församlingar i olika delar av landet av beväpnade grupper.

Attackerna mot kristna i Nigeria har under de senaste åren ökat i både omfattning och brutalitet. Dessa grymheter måste få ett slut. Sverige bör tydligare visa sitt stöd för dessa utsatta kristna och andra som utsatts för terroristgruppens förtryck i Nigeria och fördöma Boko Harams våldsamma attacker. Inom ramen för FN och EU bör Sverige verka för att befolkningens säkerhet kan garanteras samt att våldsamheterna och förtrycket upphör.

Nordkorea

Nordkorea räknas konsekvent som världens farligaste land för kristna och är samtidigt världens mest tragiska exempel på en misslyckad socialistisk utopi. Landets invånare lever under ett konstant förtryck från en utfattig, repressiv regim, som saknar tolerans för minsta tendens till oliktänkande från sina medborgare. Förtrycket har inte bara kväst

all form av politisk opposition utan riktats också mot religiösa uttryck som inte passat in i regimens självbild som sekulär, socialistisk statsbildning. Resultatet har varit att all privat religionsutövning i Nordkorea kommit att betraktas som fientlig mot staten. I landet riskerar man inte bara att fängslas och sättas i koncentrationsläger för religionsutövning, utan också att avrättas.

Detta kan kontrasteras mot grannen Sydkorea, som tvärtom bär på en mycket rik och obruten religiös tradition med så många som 15 miljoner utövande kristna och 11 miljoner utövande buddhister. Exakt hur många som fortfarande utövar religion i Nordkorea går inte att säga på grund av dess slutna natur samt att sådan utövning troligtvis sker i det fördolda för att inte upptäckas. Klart är däremot att sådan religionsutövning ändå överlevt, då det på senare år kommit rapporter om att människor i Nordkorea avrättats för att ha ägt eller distribuerat kristna biblar – som för övrigt är helt förbjudna i landet.

Sverigedemokraterna anser att privat religionsutövning i många fall kan vara det sista fröet av hopp och tröst för människor i svåra och utsatta situationer. Att man därför förbjudit detta just i Nordkorea, där förtrycket är enormt, där hotet om en stundande svältkatastrof ständigt är närvarande och där behovet av privat religionsutövning därför borde vara särskilt stort, anser vi vara extra grymt. Vi vill därför att Sverige verkar för att uppmärksamma situationen för kristna och andra religionsutövare i Nordkorea och därmed bidrar till att sätta förtrycket och den obefintliga religionsfriheten i landet på det internationella samfundets agenda.

Indonesien

Indonesien är världens största muslimska land, men av 250 miljoner invånare finns trots allt en stor kristen minoritet om cirka 25 miljoner. Indonesien har märkt ut sig i jämförelse med många andra muslimska länder eftersom landets invånare har ett lite större mått av frihet. Landet är dock inte helt befriat från förtryck.

Som en symbol för samexistens mellan muslimer och kristna valdes Basuki Tjahaja Purnama, även kallad Ahok, till guvernör i Jakarta. Ahok var känd som effektiv och

relativt okorrumperad, men tiden som guvernör fick en plötslig vändning den 27 september 2016, då han efter ett tal anklagades för att ha hädat Koranen. Någonstans mellan 100 000 och 150 000 människor gav sig strax därefter ut på Jakartas gator för att kräva att Ahok skulle straffas för hädelse genom fängelse eller hängning. Den 9 maj 2017 dömdes han senare till två års fängelse för hädelse och för att ha uppmanat till våld. Det visar en bakgrund de senaste åren, som i många stycken inte har förbättrats.

I Indonesien finns det dessutom en provins, Aceh, som de facto är helt självstyrande. Acehs guvernör var tydlig med att sharialagar gradvis skulle införas efter att man in rättat en shariadomstol, vilket också har skett. Domstolens uppgifter har i ett inlednings skede varit att handha fall som handlar om muslimer som inte går till fredagsbönen eller personer som säljer mat och cigaretter under fastemånaden Ramadan. Successivt har det varit tänkt att domstolen även väntas ta hand om allvarligare brott som mord, stölder och äktenskapsbrott, liksom ekonomisk brottslighet. Det har sedan införandet av denna domstol öppet visat sig att personer dömts till piskning. I Acehprovinsen har det också rapporterats om pågående trakasserier och diskriminering av kristna. Det har varit fall där kristna hotats, tvingats konvertera till islam eller förlorat sitt levebröd på grund av sin tro.

Under de senaste åren har Indonesien sett en oroande ökning av rapporter om övergrepp mot kristna samhällen och individer. En av de mest uppmärksammade händelserna inträffade år 2020 i provinsen Papua, där en rad attacker riktades mot kristna kyrkor och byar. Dessa attacker, som inkluderade förstörelse av kyrkor och egendom, tvingade många kristna att fly sina hem och leva i rädsla för sina liv. Den indonesiska regeringens reaktion på dessa händelser har inte varit tillräckligt kraftfull, vilket har resulterat i en stor känsla av osäkerhet bland kristna i regionen.
Riksdagen bör tydligt visa sitt stöd för utsatta kristna i Indonesien och inom ramen för FN och EU verka för att de kristnas säkerhet garanteras samt kritisera förekomsten av sharialagar i Indonesien.

Syrien och Irak

De fruktansvärda inbördeskrigen i Syrien och angränsande Irak, som smält samman till ett och samma krig och där den ena grymheten avlöser den andra, har efter Islamiska statens fall och Assadregimens fall i Syrien gått in i en mindre intensiv fas. Situationen är fortfarande svår för alla drabbade civila i området, men det finns anledning att lyfta just etniska och religiösa minoriteters situation som särskilt problematisk.

Redan från konfliktens början har de kristna haft det särskilt svårt som utsatt religiös grupp eftersom de, till skillnad ifrån exempelvis sunnitiska, shia och kurdiska parter, varit färre till antalet och varken haft några grannstater eller större organisationer att stödja och försvara dem.

När Islamiska staten intog Iraks näst största stad Mosul kunde vi läsa i världspressen om hemska övergrepp mot de uppskattat 35 000 kristna invånarna. Enligt vittnesuppgifter märktes deras hem upp med speciella symboler, varpå IS gav dem tre alternativ, konvertera till islam, bli avrättade eller betala en särskild muslimsk skatt för att få tillfällig betänketid. Resultatet blev förödande: Mosul tömdes på sin kristna befolkning, som fick fly för sina liv. I samband med övertagandet inledde även Islamiska staten sin kamp för att förbjuda och förinta alla former av kulturyttringar som inte stämde överens med deras egen stränga tolkning av islam. Bland annat jämnade man den bibliske profeten Jonas helgedom och andra heliga byggnader med marken. Exemplet Mosul är talande för de kristnas utsatta situation i Syrien och Irak, som inte kan betecknas som något annat än ett religiöst och kulturellt folkmord. Från att år 2003 ha funnits ca 1,2 miljoner kristna bara i Irak, är det nu svårt att uppskatta hur många som finns kvar, kanske så få som 150 000, kanske ännu färre. Sverigedemokraterna ser med stor oro på utvecklingen för kristna och andra minoriteter i Syrien och Irak. Av respekt för såväl de enskilda människornas liv som de uråldriga och skyddsvärda kulturerna, är vi angelägna om att framtiden för dem snarast möjligt säkras. Vi önskar därför att regeringen i internationella sammanhang intensifierar sina insatser och verkar för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå eller redan gått förlorade i inbördeskrigens Syrien och Irak.

Vi önskar också att regeringen visar sitt tydliga stöd för de kristna minoriteterna. I samband med kriget i Irak har kristna blivit särskilt hårt drabbade. Islamiska staten har

våldfört sig både på människor och på historiska bibliska platser. IS blodiga utrensning av kristna visar på behovet av Sveriges och det internationella samfundets stöd för förföljda och utsatta kristna, däribland i Irak. De uråldriga och skyddsvärda kulturerna som hänger samman med områdets kristna historia behöver skyddas, tryggas och ges ett långsiktigt beskydd.

Kvinnors rättigheter

Stöd till utsatta kvinnor i utrikespolitiken

Miljontals kvinnor runt om i världen utsätts dagligen för en förtryckande och våldsam hederskultur vilket kraftigt begränsar deras möjligheter att leva sina liv så som de själva önskar. Kvinnor tvingas finna sig i att deras rätt att göra egna livsval inskränks. Inte sällan krävs det att de ger upp den egna viljan för att sätta familjen eller släktens heder i första rummet. Sverige har med den nya regeringen initierat begreppet strategiskt jämställdhetsarbete. Utifrån detta bör en svensk linje ta form som främjar kvinnors och flickors rättigheter globalt. Ett särskilt fokus utrikespolitiskt bör ligga på att bekämpa alla former av förtryck, sexuell handel och trafficking och barnäktenskap. Detta liksom att motverka övergrepp och könsstympning och samtidigt främja sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR).

Kvinnors frihet från totalitära staters förtryck

Sverige bör i sin utrikespolitik ta tydligt avstånd från statssanktionerat förtryck, oavsett land. Även i totalitära islamistiska stater, såsom i den islamistiska diktaturen Iran, finns skäl att vara extra uppmärksamma på vilka förhållanden som råder, då bilaterala eller multinationella frågor hanteras. Iranska kvinnor har gjort uppoffringar för att få sina grundläggande mänskliga rättigheter erkända, men regimen fortsätter att förtrycka dessa försök till självbestämmande. I Iran är lagstiftningen utformad på så sätt att kvinnors vittnesmål är värda hälften av en mans, gifta kvinnor behöver sin mans tillstånd för att

erhålla pass och det krävs mannens samtycke för gifta kvinnor att arbeta inom vissa yrken samt att skilja sig, med några undantag. Vi ser hur man genom slöjtvång inte bara påtvingar kvinnor en särskild klädkod utan även förminskar och begränsar dem som människor. Den iranska regimen utövar ett brutalt förtryck av kvinnor och flickor i landet. Sverige bör överväga att använda alla diplomatiska verktyg för att främja kvinnors rättigheter i Iran och i andra islamistiska diktaturer.

I Palestina är kvinnors och flickors rättigheter begränsade och rapporter om svåra förhållanden till följd av systematiskt palestinskt förtryck av kvinnor är vanligt före kommande, exempelvis från FN:s särskilda rapportör om våld mot kvinnor. Våld i hemmet är inte uttryckligen kriminaliserat och våldtäkt inom äktenskapet är tillåtet. Uppskattningar från FN:s befolkningsfond visar på att kring fem procent av palestinska gifta kvinnor i åldern 15 till 49 år gifte sig före 15 års ålder. Sverigedemokraterna vill se en avveckling av biståndsmedlen till den palestinska myndigheten så länge de inte lever upp till grundläggande krav om mänskliga rättigheter.

Utbildning

I många länder är skillnaden mellan könen fortfarande stor vad gäller rätten till utbildning. Flickor arbetar i stor utsträckning och under många timmar både inom och utanför hemmet med en stor mängd hushållssysslor. Det omfattar allt ifrån att ta hand om småsyskon, städa och laga mat till att hämta vatten. Detta leder till att många kvinnor, inte minst i fattiga familjer, inte fått samma chans till utbildning då deras föräldrar i stället valt att satsa på sönerna. Döttrarna blir i stället bortgifta, i enlighet med familjens tradition och kultur. Regeringen bör därför verka för och uppmärksamma kvinnors och flickors rätt till grundläggande utbildning.

Könsstympning

Varje år könsstympas omkring 3,9 miljoner flickor världen över. Den grymma sedvänjan som har inneburit såväl trauma som bestående men för livet har praktiserats i

mer än 2 000 år. Med den nuvarande utvecklingen beräknas antalet flickor som könsstympas varje år uppgå till 4,6 miljoner år 2030. De största grupperna är flickor och kvinnor från Somalia, Guinea, Djibouti, Mali, Eritrea, Etiopien, Egypten och Gambia. Enligt Unicef beräknas mer än 200 miljoner flickor och kvinnor som lever idag ha utsatts för någon form av könsstympning i de 30 länder i Afrika och Mellanöstern där sedvänjan är främst förekommande. Av dessa är 44 miljoner flickor under 15 år. Kvinnlig könsstympning är ett allvarligt problem för flickor och kvinnor på grund av de medicinska riskerna med ingreppet och medför långsiktiga fysiska och känslomässiga komplikationer. Svår smärta, stress, infektioner och psykiska problem kan uppstå efter ingreppet, även kraftiga blödningar, infertilitet och till och med död. Ingreppet leder dessutom till att kvinnans sexualliv ofta blir mycket smärtsamt och svårt. Sverige bör verka för att uppmärksamma könsstympning där detta förekommer och arbeta för att få ett slut på denna gamla sedvänja.

Tvångsäktenskap och arrangerade äktenskap

I ett flertal länder med stark hederskultur har kvinnor ingen röst i frågor som borde vara deras ensak inklusive att få välja sin partner. I stället arrangeras äktenskapet och bestäms utan hänsyn till den enskilda kvinnans vilja eller synpunkter. Oftast används kvinnor som ett sätt att köpa sig in i en mer åtråvärd släkt, men ett äktenskap kan även vara en lösning vid en pågående släktfejd. En ogift kvinna som blivit våldtagen kan även giftas bort med våldtäktsmannen för att han ska kunna undgå straff eller för att familjen ska undgå skammen. Då parterna i ett arrangerat äktenskap kan vara utsatta för starka påtryckningar och förväntningar kan det vara svårt att urskilja om äktenskapet är ett tvångsäktenskap eller ett arrangerat äktenskap. Detta gör att det blir svårt att urskilja individens egen vilja. I vissa fall trolovas flickor i tidig ålder för att sedan giftas bort när de blivit äldre. När hon väl gifts bort ses hon ofta som en slav i den nya familjen. Många ungdomar går med på bortlovning eller äktenskap eftersom de inte hittar en annan lösning, är rädda eller inte vill mista sin familj. Tyvärr är det i hederskulturer svårare för kvinnor och unga flickor att komma ut och berätta om sin utsatthet och om våld från familjen eller partnern. Även en vuxen kvinna som är gift och har barn kan

vara utsatt för stark kontroll av sin familj och det sociala trycket kan göra att hon därför stannar kvar i ett dåligt äktenskap. De problem som kan drabba kvinnor som utsatts för tvångsäktenskap är många. Sverigedemokraterna menar att tvångsäktenskap och andra inskränkningar i kvinnors grundläggande mänskliga rättigheter i främst de mest förtryckande samhällena behöver uppmärksammas bredare och mer fokuserat i regeringens utrikespolitik. Detta kvinnoförtryck och avsaknad av grundläggande rättigheter behöver omhändertas och belysas i det diplomatiska arbetet utomlands.

Aron Emilsson (SD)

Pontus Andersson Garpvall (SD) *Ida Kors (SD)*